

Correspondentie

1 november 1965

Allahabad

Deel van de brief van Z.H. aan M.D.B.

Uw tweede brief van 23 oktober is ook ontvangen en ik heb deze met genoegen gelezen. Uw ervaringen en gedachten hebben een grote diepte bereikt. U heeft genoeg licht ontvangen van de vertaling van Shri Aurobind. Het is in feite het zelfde principe dat in de vormen van Purushottam, Purush en Prakriti beweegt. Net zoals de vrije krokodil zich beweegt aan deze kant van de rivier, aan de overkant en middenin diep duikt. Hij heeft totaal geen angst. Op dezelfde manier wordt de Param-Atman gezien als Prakriti, Purush en Purushottam, welke alleen de ware vorm van de Atman is. Prakriti dient altijd de Purush, Purush dient de Purushottam en de Purushottam dient zichzelf. Men zou stil en vredig moeten zijn en door dit te ervaren zou men gelukzaligheid moeten ervaren.

Mijn zegeningen en beste wensen mogen u altijd geïnspireerd houden om voort te gaan op de Weg.

Rust is gelukzalig en fijn.

Hij die u het goede wenst,

Shantananda Saraswati

9 november 1965

Londen

Uwe Heiligheid,

Na een week van rust na onze thuiskomst, waren mr. Allan en ik blij om gisteren ongeveer tweehonderd mensen van onze groep te ontmoeten en verslag te doen van wat voor hen goed was om te weten! We hebben ook foto's laten zien en hebben wat van de muziek gespeeld die u ons gaf tijdens de laatste ontmoeting met uw School. In het bijzonder was iedereen blij met wat u zei over onze vorige leraar, wat maakt dat alles wat we ervaren hebben een wordt. De arme Jaiswal kon niet komen omdat hij nog in het ziekenhuis lag, maar vandaag zou hij helemaal genezen moeten zijn en deze week zou hij weer aan het werk gaan.

Ik had een goed gesprek met Mrs. Brown. We waren het erover eens dat zij op dit moment geen deel van een groep zou moeten uitmaken, maar zou helpen met het verslag van onze gesprekken met u. Ze zou zo meer afgestemd raken op de sfeer van alles; en ze is heel blij om dit te gaan doen.

Het lijkt mogelijk te zijn, uw raad over meditatie opvolgend, om de aandacht gecentreerd op iemands centrum te houden zelfs terug in het actieve leven, wat zo anders is dan onze drie weken in India.

Vanmorgen ervoeren mijn vrouw en ik gedurende ons halve uur met elkaar een golf van gelukzaligheid die zo sterk was dat we beiden dachten dat het de ander was! Later beseften we dat het van iets groters was dan wij beiden.

Onze gedachten vol van dankbaarheid zijn voortdurend bij u, en allen sturen hun warme en respectvolle liefde.

F.C.R.

13 december 1965

Londen

Uwe Heiligheid,

Zijne Heiligheid zou een kopie van een brief waarin ik mijzelf aanval, ontvangen moeten hebben, die ook veel van onze mensen hebben gehad.

Ik ben heel blij om verantwoordelijkheid voor de situatie te nemen (en mijn mensen met mij) zonder dat we de naam van de Shankaracharya in de discussie te betrekken. De beschuldigingen zijn onwaar; ik heb bijvoorbeeld nooit andere mantra's ontvangen of gebruikt.

Mr. Whiting wilde echter dat ik schrijf terwijl Mr. MacLaren in Allahabad is om te zeggen dat de School voor Meditatie als tevoren zal doorgaan met hun advertenties en zo voorts, tenzij er via Mr. MacLaren een ander advies ontvangen wordt.

Ik besef dat de essentie van kracht in deze situatie de stille Buddhi is en het vermijden van enige onnodige actie. Onze harten zijn bij Zijne Heiligheid.

F.C.R.

24 december 1965
Allahabad

Beste Dr. Roles,

Mr MacLaren heeft een uitstekende tijd gehad en heeft het geluk om materiaal te krijgen dat tot dusverre niet veel was onderzocht. Hij had heel weinig tijd maar zelfs zo is er heel veel materiaal ter beschikking gesteld. Zowel de Shankaracharya als Mr. MacLaren leken beiden blij met elkaar en ik ben blij met beiden. *Die* brief is hier verschenen. Hij kwam tijdens de eerste dagen maar Z.H. liet hem pas zien op de een na laatste meeting. Hij lachte er hartelijk om. Later bracht hij het onderwerp niet ter sprake dus we lieten het zo. Vanmorgen nam ik uw boodschap mee en hij zei:

“De mantra en meditatie is een van de fijnere substanties in Gods schepping en is er om hen te helpen die hun bewustzijn willen verhogen. Niemand heeft het geschapen dus niemand bezit het. Al degenen die bezig zijn met zelfrealisatie en anderen willen helpen zichzelf te realiseren zouden gelukkig moeten zijn als meer mensen het zouden hebben. Ik heb gemerkt dat Dr. Roles en Mr. MacLaren goed genoeg zijn om verantwoordelijk te zijn om dit werk te bevorderen en zij beiden hebben de laatste vier jaar sturing vanuit deze kant ontvangen.

De deur voor de ontwikkeling van bewustzijn en gelukzaligheid moet altijd open gehouden worden. De meditatie zal net als zonneshijn altijd beschikbaar zijn als de mensen maar zouden komen om het te krijgen.”

Ik merkte dat hij niet verbaasd of bewogen was. Hij vond het amusant. Een eenvoudig antwoord zal net goed genoeg zijn zonder je bezig te houden met erop te reageren. Als zulke activiteiten niet veel respons krijgen zullen ze een stille dood sterven. Dus alles lijkt heel duidelijk.

Ik heb nog geen prettige plek gevonden om te logeren dus ik ben hier nog zoekende. Misschien zal ik me over twee of drie dagen installeren.

Ik heb het zo druk gehad dat ik dit jaar geen kerstkaart heb gestuurd. Accepteer alstublieft mijn beste wensen voor het Nieuwe jaar en geef mijn wensen ook door aan Mrs. Roles en Monica. Ik ben bang dat ik uw correspondentie met Mrs. Brown niet kon presenteren dus die zal aan u teruggestuurd worden.

Hoogachtend,

Jaiswal

Iedereen thuis, in het hotel en in de Ashram herinnert zich u.

30 december 1965
Londen

Uwe Heiligheid,

Mr MacLaren en ik hebben een vriendelijk gesprek gehad kort na zijn terugkeer, waarin hij me vertelde dat alles in verband met zijn meetings met u en met de omgeving van de Ashram groter en fijner was dan zelfs hij had verwacht. We hopen dat het werk in de twee Scholen nu heel goed verder zal gaan.

Inmiddels heb ik hulp ontvangen denkelijk door een fijner communicatiemiddel, voornamelijk in de vorm dat ik die 'onthullende brief' gewoon als weer een test moet beschouwen net als het examen in Rishikesh, om de Sattva en de wilskracht om stil te blijven te ontwikkelen en geen innerlijke en uiterlijke reacties te hebben. Er zal enkel een eenvoudig antwoord gestuurd worden. Ik merk dat een tegengif voor het vergif gevonden wordt in het elke dag dieper ingaan op alle verslagen van de gesprekken met Zijne Heiligheid gedurende mijn drie bezoeken, in het bijzonder bij het begrijpen van alle aspecten van de Buddhi en de Atman in verband met mijn eigen ervaringen. Ik voel me in toenemende mate dankbaar voor het vele dat ik vergeten was of niet had begrepen.

F.C.R.

9 april 1966
Allahabad

Extract uit een brief van Jaiswal. Uiting gevend aan de inzichten van Zijne Heiligheid.

...Z.H. is verheugd over de prettige relatie met de S.E.S. Hij zei dat alle organisaties bepaalde grond factoren hebben die hun manier van werken bepalen. Aangezien iedereen voor hetzelfde doel werkt, weerspiegelt coördinatie en samenwerking een gezonde staat van de organisaties. Er zijn zo veel middelen van communicatie en een aantal wegen die met elkaar verbonden zijn. Deze verbinding is de belangrijkste factor zonder welke de goederen hun bestemming niet zullen bereiken. De verschillen tussen organisaties zijn alleen fysiek en uiterlijk en zelfs deze worden achtergelaten wanneer ze de hoofdstroom bereiken. Elk dient zijn zaak en allen dienen de absolute zaak.

Hij maakte zich over Mrs. Brown geen zorgen en zou het behandelen wanneer de gelegenheid zich aandient. In alle omstandigheden is ze vrij om met hem te communiceren...

4 mei 1966
Jyotirmath

Extract uit een brief van Jaiswal

Het woord volledigheid in het Sanskriet is Poorna. Dit woord bestaat uit drie wortel woorden:

1. Dat wat alles zuivert (Alleen Waarheid zuivert alles)
2. Dat wat alles voldoening geeft (Alleen Gelukzaligheid geeft alles voldoening)
3. Dat wat alles verwerft (Alleen Bewustzijn verwerft alles)

Poorna is datgene dat al deze drie kwaliteiten heeft. Brahma is poorna. Poorna is Sat-Chit-Anand. Wat een wonderbaarlijk woord. U moet het voor een bijzondere gelegenheid bewaren ...

11 juni 1966
Allahabad

Beste Miss Nicholson,

Moge vrede en tevredenheid met u zijn. Mijn zegeningen zijn voor u. U bent niet alleen, want de band tussen de discipel en de Leraar is eeuwig. Als u er de voorkeur aan geeft om dit lijden te noemen, we zijn er allemaal in. Alle levens worden door Wetten geregeerd. Het lichaam is enkel een manifestatie van onze Essentie. Met de eerste ademtocht van het leven erven we een volledig patroon voor het fysieke lichaam. Praktisch alles is ervoor bestemd. Zij die de School in lopen en discipline ondergaan, hebben het geluk dat het Subtiele lichaam verbeterd wordt, hetgeen het patroon voor het volgende leven vastlegt. Het fysieke lichaam moet datgene vervullen waarvoor ook het bestemd is. De gewone man of vrouw verheugt zich in plezier en schreeuwt in pijn. De geïnitieerden weten dat ze niet het lichaam zijn, dus wat er ook gebeurt met het lichaam laat men gebeuren zonder gehechtheid aan plezier en pijn. De Atman en zelfs het Subtiele lichaam is niet onderhevig aan het lijden van het fysieke lichaam. Dit begrip geeft hen een andere houding die de pijn van het lijden te niet doet.

Dit lijden is deel van het plan. Wanneer het Subtiele lichaam zuiverder wordt, weerspiegelen de onzuiverheden zich als lijden van het fysieke lichaam. Dit is in feite een tijd om te testen als wel een tijd om terug te betalen. Wees ervan verzekerd dat pijn het Werkelijke Wezen niet aantast. Wonderen zijn mogelijk, maar een wonder stelt de toestand alleen uit, of iemand betaalt voor de ander. Wonderen zijn dus erg onwenselijke zaken. Het grootste wonder van allemaal is het ware begrip van de situatie.

U heeft geen pijn omdat U niet het lichaam bent. Leef gelukkig, en leef in het heden. Het verleden is dood, en de toekomst is vol van de Genade van de Heer.

Shankaracharya.

(Toen ze hem bedankte, zei Irene: "Toen ik over 'wonder' sprak, bedoelde ik natuurlijk geen fysiek wonder, maar ik dacht eerder aan dit contact met Zijne Heiligheid, dat ons in staat stelt een buitengewone bron van Sattva aan te boren. Dit bestaat, daarvan heb ik de afgelopen twee of drie weken meer dan voldoende bewijs gekregen.")

8 juli 1966
Londen

Uwe Heiligheid,

We weten dat voor het ontwikkelen van de capaciteiten van het fysieke lichaam – bijvoorbeeld om een betere hardloper te worden – een zeer inspannende discipline noodzakelijk is; we weten ook dat in het verleden Zelfrealisatie gezocht werd door inspannende fysieke disciplines zoals yoga, die het subtiele lichaam kunnen afmaken en kristalliseren. Maar is het niet waar dat men door de meditatie zou kunnen beginnen om Zelfrealisatie te bereiken door het werk direct op dat wat Z.H. het Causale of Derde Lichaam noemt, en hierdoor later controle en kristallisatie van het subtiele lichaam te verkrijgen?

Maar in verband met het systeem van meditatie en het causale lichaam, ligt de weg van Bevrijding niet in het zichzelf bevrijden van alle andere disciplines, omdat de meditatie spoedig een werk van liefde wordt, en van binnenuit voor zijn eigen disciplines zorgt? Het lijkt me toe dat veel van onze mensen die in het verleden zeer strikte discipline hebben ondergaan, de meditatie op de verkeerde manier benaderen, en aldus onnodige hindernissen voor zichzelf opwerpen. Het zou juist nu voor ons heel waardevol zijn als Z.H. ons zijn wijsheid op dit punt zou kunnen geven, omdat het het in lijn ligt met zijn verhaal, bijvoorbeeld, van de dhobi-man en zijn ezels.

F.C.R.

*21 september 1966**Allahabad**Extract van een brief van Jaiswal met die de gezichtspunten van Zijne Heiligheid uitdrukken.*

... Voor wat betreft de asana's van de Hatha Yoga, die Maharshi Mahesjii nu voor het Westen voorstelt, ben ik het helemaal eens met uw gezichtspunt. Vele malen is ons verteld dat het soort vragen die u zelf en namens anderen stelt zodanig zijn, dat fysieke oefening in asana's voor dergelijke mensen niet nodig is. Wat werkelijk nodig is, is dat de weg van kennis hand in hand gaat met meditatie en dit werd ook vele malen naar u en ook naar Mr. Maclaren toe benadrukt. Voor de zekerheid kunnen we Z.H. hier later iets over vragen...

S.M.J.

*5 januari 1967**Allahabad*

Beste Dr. Roles,

Ik bied mijn verontschuldigingen aan dat ik niet eerder heb geschreven. Ik verwachtte dat ik Z.H. op 22 december zou ontmoeten, maar zijn tour werd verlengd en ik kwam op de derde avond naar Allahabad. Pas vanmorgen had ik slechts voor korte tijd een audiëntie. Hij gaf uiting aan zijn genoegen en tevredenheid over het snelle herstel na de operatie en wenst u een goede gezondheid opdat uw werk spoedig hervat kan worden. Hij zendt u en allen in het genootschap zijn zegeningen.

Toen legde ik de vragen uit New York voor. Voor hij antwoord gaf vroeg hij me om op te schrijven dat alle vragen direct van u moeten komen. Laat alle andere groepsleiders hun vragen naar u toe sturen en u zou hen moeten antwoorden. Als u voelt dat u verdere hulp nodig heeft dan zou u ze hem moeten voorleggen. Dit is om twee redenen noodzakelijk. Ten eerste om tijd te besparen vanwege herhaling van dezelfde vragen vanuit verschillende niveaus, en ten tweede is het vanuit een organisatorisch oogpunt nodig dat uw mensen eerst u moeten opzoeken. Hij verwacht dat u in dit opzicht stevig zult staan.

Toen begon hij aan de vragen van Mr. Rabeneck.

Vraag. Z.H. heeft uitgelegd dat er vier soorten Genade van boven komen (de genade van het Absolute, de genade van God, de genade van kennis en de genade van de leraar). Ook is er de Wil die van boven komt (we noemen dat in het algemeen de Wil van God). Wat is de aard van deze Wil en hoe verschilt deze van genade? En in verband met mijzelf: Hoe kan ik meer ontvankelijk zijn voor de invloed van Genade, en hoe kan ik gevoeliger en meer bereid worden om de Wil van God te kennen en te volgen?

Z.H. De schepping begint met de Wil van God (Absolute). Alle manifestaties zijn alleen maar het ontvouwen van zijn wil in tijd en ruimte. Dit is een algemene wet voor wat mensen betreft. Op universeel niveau is dit gemanifesteerde Genade. Dit is universeel en een-makend(?) op een breder niveau. Op het individuele niveau wordt deze genade op drie manieren ervaren. De genade van kennis is de genade die men uit boeken, geschriften en systemen ontvangt. De genade van een leraar komt van hen die het pad gelopen hebben en directe ervaring hebben. De genade van de Atman is beschikbaar wanneer de wolken, het vuil en de onzuiverheden vernietigd zijn. Net als de genade van God altijd aanwezig is, zo zijn deze genades altijd aanwezig. Men moet zichzelf afstemmen op de juiste voorwaarden. Om zonneschijn te krijgen moet men naar buiten en deze zo ontvangen. Er zijn natuurlijk manieren om zichzelf voor een of voor alle genades voor te bereiden. Volheid van een genade of alle drie de genades kan ons directe genade van God brengen, of de directe genade van God kan alle andere drie de genades samen brengen. Een en drie zijn hetzelfde. Neem bijvoorbeeld de genade van kennis. Dit vereist geloof, standvastigheid om dienovereenkomstig te werken en beheersing van de zintuigen. Enkel kennis die niet door oefening wordt gevolgd zal niets substantieels opleveren behalve wat genoegen in papegaai-achtige herhaling, en oefening zonder beheersing van de zintuigen zal niets substantieels hebben. Als kennis geld was waarmee men door oefening wat melk kon krijgen, zou men nog steeds een schone en geschikte pot moeten hebben om het te bewaren, anders zal het gaan bederven.

Alle genades hangen onderling samen, want in feite zijn ze een. De ene lijkt drie te zijn door de aard van onze schepping, maar gedisciplineerd werk leidt van drie naar Een. Hij die dit begrijpt, komt onder de Genade en wordt eenvoudig een instrument van de Wil van het Absolute.
Jaiswal.

5 januari 1967
Allahabad

Beste Dr. Roles,

De verdere vragen van Mr. Rabeneck werden in de meeting van vandaag gesteld en de antwoorden zijn als volgt:

Vraag: Als leider van de groep in New York, is mijn kennis misschien tamelijk toereikend, maar 'om mijn rol goed te spelen' mis ik Wijsheid. Mijn abstracte vraag is: Hoe kan kennis overgaan in Wijsheid? Mijn praktische vraag is: Hoe beweeg ik het beste om Wijsheid te verkrijgen?

Z.H. De substantie van kennis en wijsheid is hetzelfde. De ene is individueel terwijl de andere universeel is. Individuele kennis wordt soms ook gespecialiseerd genoemd, en dat komt door de veelvuldigheid die men in de schepping ziet. Al zulke gespecialiseerde of individuele kennis is alleen van waarde als het naar de universele kennis leidt die wijsheid is. Lang geleden werd hier een illustratie van gegeven. Verschillende sloten hebben verschillende sleutels want ze openen alleen het slot waar het voor ontworpen is; maar er is een moedersleutel die alle sloten opent. Hie is de individuele sleutel kennis waarmee men het soort situaties het hoofd kan bieden waarvoor men geoefend is. De moedersleutel of de universele sleutel is de wijsheid waarmee men alle sloten opent.
Het individuele en het universele zijn hetzelfde. Vanwege onze begrenzing lijken ze verschillend. Het geheel van de schepping tot de rand gevuld, gemaakt uit de substantie van het Absolute. Er is niets wat verstoken is van het Absolute. Maar de manifestaties lijken verschillend. Degene die de eenheid verborgen in deze manifestaties ziet, heeft (de) wijsheid. Vind het universele en je bent wijs.
Om het universele te vinden moet je universeel worden, want je bent niets anders dan het Absolute. Wanneer deze eenheid of eenwording met alles in de schepping is gerealiseerd, heb je alle kennis en wijsheid die er is, verkregen. Dit heeft oefening nodig; stap voor stap eenheid met anderen ervaren, het universele ervaren, de uitbreiding realiseren, en door dit te doen beweegt men zich van kennis naar wijsheid.

Vraag: De Kennis van het systeem dat ik van onze eerste leraar heb geleerd wordt in mezelf als een verenigd geheel gevoeld – een georganiseerde levende kennis. Wanneer dat gevoel niet aanwezig is kan ik niet met de mensen in de groep praten. Ook is er een soortgelijk gevoel van eenheid over de mate van fysieke wil die er in me is om mijn lichaam te beheersen. Hebben deze gevoelens betrekking op het Subtiële Lichaam? Het lijkt ook dat fysieke en geestelijke spanningen een subtiële circulatie belemmeren om vrijuit te stromen. Is dat misschien de circulatie in het Subtiële Lichaam?

Z.H. Alles is van het Absolute gemaakt – het causale, subtiële en fysieke. Wanneer je ziet dat de fysieke manifestatie wat bewegingen maakt, vergeet je dat het fysieke nooit uit zichzelf beweegt tenzij het subtiële een beweging maakt. Dus alle fysieke bewegingen zijn manifestaties van het subtiële erachter. Beheersing van onnodige beweging is goed, maar geen enkele hoeveelheid kracht zal enig resultaat bewerkstelligen. Dit zal van nature een kettingreactie opleveren. Door dit te zien keert men zich naar negatieve manieren om niet dit of niet dat te doen, hetgeen nog meer chaos betekent.
Het fysieke wordt door het subtiële geregeerd en het subtiële door het causale. Laat dit causale in beeld komen. Het causale doet niets anders dan getuige zijn. Laat hem getuige zijn en het proces zal veranderen. Er is geen noodzaak voor rigide

controle en ook geen noodzaak voor tegen bewegingen. De aanwezigheid van de waarnemer is helemaal genoeg om onnodige bewegingen ongedaan te maken. Het fysieke lichaam is zeer mechanisch dus de bewegingen zullen nog enige tijd de overhand hebben zelfs als de waarnemer er is, maar de waarnemer werkt op de zuiverheid van het subtiele lichaam en wanneer dat gedaan is zullen alle onnodige dingen wegvallen. Bij de controle van het fysieke lichaam zijn rigide en krachtdadige formules niet nuttig. Als het fysieke lichaam beweegt, dan is in feite de mentale beweging verantwoordelijk. Laat de waarnemer toekijken en de rest zal gedaan worden.

Stuur deze antwoorden alstublieft door naar Mr. Rabeneck met mijn verontschuldigen voor de vertraging.

Met hartelijke groeten,
Jaiswal.

16 januari 1967
Allahabad

Beste Dr. Roles,

Ik heb uw laatste brief die naar mijn adres in Varanasi was gestuurd, ontvangen. Uw oprechte zorg over Z.H. werd aan hem overgebracht. Hij was ook zeer verheugd te weten om van de nieuwe school voor meditatie in Parijs. Ik vroeg hem over de uitspraak die hij in Delhi had gedaan. Hij zei dat de bescherming van de koe gedurende vele millennia deel is van de Indiase Traditie en dat culturele teksten sinds onheuglijke tijden getuige zijn van dit idee. Aangezien India bijna duizend jaar slaaf was onder een buitenlandse cultuur werd dit probleem krachtdadig (?) onderdrukt. Na de onafhankelijkheid heeft dit een frisse beschouwing nodig. Omdat het grootste deel van de meerderheid een ban op het slachten van koeien wenst, zou dat eerst gehonoreerd moeten worden en er zou een ernstige inspanning gedaan moeten worden om toe te zien dat nieuwe problemen die oprijzen uit die ban opgelost worden zonder al te veel verlies voor de economie. Als en wanneer er voor het leven in India een kwestie van leven en dood zou oprijzen door de ban dan kunnen we het probleem opnieuw beschouwen. Het is in dit licht dat hij wenst dat een ban noodzakelijk is.

Hij is niet direct betrokken bij de beweging op zich, maar hij sympathiseert met de kwestie. Mogelijk moet hij er persoonlijke steun aan geven als er een situatie oprijst. Maar dit zou u of anderen in Londen geenszins moeten verontrusten. Ik veronderstel dat hij weet wat hij doet of wat hij gaat doen.

U moet geweten hebben dat ik u niet in staat zal zijn u spoedig te zien tenzij ik terug word geroepen. U hoort ook de antwoorden op de vragen van Mr. Rabeneck ontvangen te hebben. Z.H. is uit Allahabad vertrokken en ik zal ook met een paar dagen naar Varanasi verhuizen. Ik hoop dat u een goede gezondheid zult genieten en dat de leden nieuw materiaal zullen hebben. Mrs. Milich is de laatste twee maanden ook in Varanasi. Daar is het beter met haar. Gewoonlijk zie ik haar.

Hoogachtend,
Jaiswal.

23 februari 1967
Varanasi

Dr. Roles,

Heel hartelijk dank voor uw brief met het ingesloten materiaal. Ik geloof dat u alles weet over verlangen hetgeen zeer duidelijk is uit het verslag. Er is nauwelijks iets nieuws dat ik er aan zou kunnen toevoegen. Het woord in het Sanskriet is 'Iksha' wat afgeleid is van de wortel 'Ish' hetgeen duidt op de trilling van binnenuit om te vragen om datgene wat op dat moment aan de orde is. In de behoeften van het grootste deel van de schepping wordt door de wetten van de Natuur voorzien, maar wij, menselijke wezens zijn begunstigd met het vermogen om de wetten te kennen en te gebruiken voor vooruit- of achteruitgang. Onderscheidingsvermogen zal tot vooruitgang leiden en geen onderscheidingsvermogen tot achteruitgang.

Niemand kan ontsnappen aan verlangen, omdat de schepping zelf het product is van het verlangen van het Absolute. Z.H. vertelde ons over de vijf sluiers. Het verlangen dat weerspiegeld wordt door Annamaya is de grofste. Het wordt fijner als het weerspiegelende centrum verandert. Dus het verlangen dat weerspiegeld wordt door de sluier van Anandmaya zal grof zijn vergeleken met het verlangen naar het Absolute. Het verlangen naar het Absolute is het verlangen van het Absolute.

Aandacht betekent eenvoudig een verlangen per keer.

Het verlangen van mr. Whiting gaat zeker de juiste kant op. Ik zal dat en uw eigen intenties tegen Z.H. noemen wanneer ik hem de volgende keer zie en zal het u laten weten. Ik heb toestemming om tot december 1967 te blijven of tot de tijd dat Mr MacLaren hier komt om Z.H. te zien. In dat geval zal ik pakken om met hem naar Londen te gaan. Ik hoop dat het meeste werk tegen die tijd gedaan zal zijn. Hoogachtend,
Jaiswal.

28 maart 1967

India

Beste Dr. Roles,

Weer voelt men na het zien van wat er in uw gezelschap getoond is, dat u inderdaad iets dat heel hoog is, nastreeft. Moge God u zegenen met succes hij het doordringen door de begrenzingsen.

Als mensen die u verlaten hebben bij toeval niet met eerbare standaards en reguleringen werken, dan hoeft men er alleen niet meer op letten. Alle tegenwerkingen leven van tegenacties en als de tegenactie niet beschikbaar is verdwijnen ze in het land van Tamas door de eigen kracht die hen drijft. Er is alleen geduld nodig, hetgeen u en de School in overvloed hebben. Want een ding is zeker, dat uiteindelijk de Waarheid wint, en dat Mr. Ouspensky niet tevergeefs heeft geleefd. Waarom zouden we er last van moeten hebben als sommige mensen het niet eens zijn met zijn standpunten? Waarom zouden we aan de eindeloze taak moeten beginnen om proberen vast te stellen wie het niet ware is? De persoon die het meeste lawaai maakt is de meest ontevreden persoon. De wijze en gelukkige persoon blijft gewoon kalm, en geniet van zichzelf. Ik heb Z.H. meer dan twee maanden niet gezien; ik hoop hem spoedig te zien, en dan zal ik uitleggen wat u hem te zeggen heeft.

Jaiswal.

5 april 1967

Varanasi

Beste Dr. Roles,

Z.H. is voor een kort bezoek hier in Varanasi aangekomen, en dus had ik het genoeg om hem te zien en uw voorstel (dat is, dat ik bereid zou zijn om als hij dat wenst, wanneer en waar dan ook te komen). Hij was blij te horen dat u helemaal hersteld was en tijd aan de organisatie besteedt. Hij gaf me geen helder antwoord over of u moet komen of niet. Opnieuw zei hij dat aan u overvloedig materiaal is gegeven wat voor dit moment genoeg is. Maar een ogenblik daarna zei hij dat er op het gebied van spirituele inspanning niets genoeg is. Een waarlijk toegewijd iemand zou er nooit tevreden mee zijn om de eenwording steeds weer herhaald te krijgen. Dus nu heeft hij het feitelijk aan u overgelaten om te besluiten wat u ook maar wenst.

Hij was tijdens het gesprek zeer gelukkig en had een lach op zijn gezicht. Voor wat betreft het hoofd van de School voor Meditatie, of hij met u mee komt of alleen, vroeg hij om ergens in juli eraan herinnerd kon worden en dan zou hij een of andere aanwijzing geven.

J.

8 april 1967
Varanasi

Beste Dr. Roles.

Dank voor uw brief. Z.H. is hier een paar dagen geweest, dus ik kon uw bezorgdheid over Mrs. Brown neerleggen. Hij zei dat ontwikkeling van het wezen het belangrijkste deel van iemands verbinding met hem is. Toewijding is zonder twijfel de allerbeste van alle wegen maar het is ook de moeilijkste en zeldzaam. Toewijding die af en aan is, is zonder enige waarde. Steeds wanneer iemand op deze weg wordt gezien, merkt men dat 'Liefde' eenvoudigweg uit de persoon stroomt, niet alleen naar het onderwerp van toewijding maar naar alles en iedereen. Als dit niet zo is, dan heeft men wat discipline nodig en daarvoor is het nodig om iemand te leren gehoorzamen die verder is met het werk. Aangezien er twee groepen onafhankelijk werken en ook met een duidelijk verschil, zou het mogelijk moeten zijn om een gemeenschappelijk terrein te vinden. Dit zou genoeg gelegenheid moeten geven voor de uitbreiding van liefde. De Atman is een dus hij is in iedereen. Welke Atman is onbelangrijk? Men zal zien dat er geen enkele reden is dat er geen is. Voor hem is iedereen even belangrijk als het Absolute en aldus kan er nooit een voorkeur zijn voor het ene Absolute boven het andere Absolute. Deze les moet eerst geleerd worden hetgeen alleen gedaan kan worden door van iedereen evenveel te houden.

Hij ziet geen noodzaak om directe verbinding met individuen te hebben op fysiek niveau. Dat is niet gezond en ook niet behulpzaam. Als u haar kunt ontmoeten kunt u deze woorden op uw eigen manier overbrengen. Ik veronderstel dat dit helemaal duidelijk is voor nu en om later naar te verwijzen. Ik kan me de moeilijke situatie voorstellen waarin Maureen (Brown) zichzelf in bevindt. Maar men moet hoe dan ook proberen om te zien wat anderen voorzien. Het is zeker moeilijk maar goed voor ons allemaal.

Ik moet gaan en hem uitzwaaien, dus, tot ziens. Z.H. zendt zijn zegeningen en groeten door mij.

Hoogachtend,
Jaiswal.

8 april 1967 (?)
India
Samenvatting

Beste Dr. Roles,

Hij zei dat ontwikkeling van het Wezen het belangrijkste deel is van iemands verbinding met hem. Toewijding is zonder twijfel de beste van alle wegen maar het is altijd de moeilijkste en zeldzaam. Toewijding die op en af gaat, is zonder enige waarde. (Wanneer hij over toewijding spreekt bedoelt hij toewijding aan de Atman, geen toewijding aan een individu). Steeds wanneer iemand op de weg wordt gezien, merkt men dat liefde eenvoudigweg uit de persoon stroomt, niet alleen naar het onderwerp van toewijding maar naar alles en iedereen. Als dit niet zo is, dan heeft de persoon wat discipline nodig en dan is het nodig om iemand te leren gehoorzamen die verder is met het werk.

De Atman is een, dus hij is in iedereen. Welke persoon kan voor de Atman onbelangrijk zijn? Voor hem is iedereen even belangrijk als het Absolute en aldus kan er nooit een voorkeur gegeven worden aan het ene Absolute boven het andere Absolute. Deze les moet eerst geleerd worden hetgeen alleen gedaan kan worden door te leren om van iedereen evenveel te houden. We haten niet de persoon, we haten alleen de handeling.

Hij ziet geen werkelijke noodzaak om directe verbinding met individuen te hebben op fysiek niveau. Dat is niet gezond en ook niet behulpzaam. Er is een innerlijke verbinding die er aldoor is. Hij stuurt iedereen zijn zegeningen.

J.

शान्ति

